

JUSTITSMINISTERIET

Civil- og Politiafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 12. august 2009
Kontor: Civilkontoret
Sagsnr.: 2009-150-1238
Dok.: JHP40007

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 966 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 29. juni 2009. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Anne-Marie Meldgaard (S).

Brian Mikkelsen

/

Birgit Thostrup Christensen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 966 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes venligst kommentere vedlagte løbeseddel, der er omdelt til Folketingets medlemmer, samt redegøre for, hvilke muligheder ministeren ser for at genetablere Kirsten Chesnuts retssikkerhed – herunder om ministeren vil tage initiativ til at mødes med partierne bag sagen om Kirsten Chesnuts retssikkerhed. Endvidere bedes ministeren oplyse, om han er bekendt med, at der i staten Louisiana, USA, er tiltrådt en ny dommer, som vil kunne se på Chesnutsagen med nye øjne og dermed kunne godtgøre, at rapporten ikke er indhentet ensidigt.”

Svar:

1. Både Danmark og USA har tiltrådt Haagerkonventionen af 1980 om de civile retlige virkninger af internationale børnebortførelser.

Formålet med Haagerkonventionen er dels at begrænse antallet af tilfælde, hvor den ene af forældrene i strid med reglerne fjerner børn fra det land, hvor de hidtil har boet, dels så vidt muligt at få bragt bortførte børn tilbage.

Efter konventionen påhviler der i overensstemmelse hermed konventionslandene en gensidig forpligtelse til efter anmodning umiddelbart at tilbagegive børn, som ulovligt er bortført til eller tilbageholdes i et andet konventionsland. Herved sikres det, at der kan ske en genoprettelse af den faktiske tilstand, således at en eventuel tvist mellem forældre om deres fælles barn kan finde sin afgørelse i barnets hjemland.

Til gengæld for den beskyttelse, som Haagerkonventionen giver børn, der er bosat i Danmark, må vi således her i landet respektere de regler om forældremyndighed mv., som gælder for børn, der er bosat i andre lande, og i givet fald være parat til at tilbagegive de børn, der føres til Danmark i strid med hjemlandets regler. Dette gælder også, selv om man kan have sympati for den af forældrene, som har bragt barnet til Danmark, og som måske er meget sårbar efter at have været igennem en konfliktyldt skilsmisse i et fremmed land.

I forbindelse med Danmarks tiltrædelse af bl.a. den nævnte konvention blev lov nr. 793 af 27. november 1990 om international fuldbyrdelse af forældremyndighedsafgørelser m.v. gennemført. Efter lovens § 12, stk. 1,

behandles sager om tilbagegivelse af et barn efter Haagerkonventionen her i landet af domstolene (fogedretten).

I sådanne sager skal et barn som udgangspunkt tilbagegives, hvis udrej- sen af bopælslandet har været ulovlig. Spørgsmålet om, hvorvidt udrej- sen har været ulovlig, afgøres alene efter lovgivningen i det land, hvor barnet boede, da bortførelsen eller tilbageholdelsen fandt sted.

2. I den konkrete sag er dette spørgsmål blevet afgjort efter amerikansk ret af en domstol i staten Louisiana, hvor Kirsten Chesnuts søn havde bopæl på det pågældende tidspunkt. Den amerikanske domstol nedlagde den 18. november 1997 forbud mod, at den ene forælder forlod staten Louisiana med sønnen uden den anden forælders samtykke.

Fogedretten i Aalborg traf den 7. juli 1998 afgørelse om tilbagegivelse af Kirsten Chesnuts søn. Fogedrettens kendelse blev stadfæstet af Vestre Landsret den 14. juli 1998, og den 10. august 1998 meddelte Procesbevil- lingsnævnet afslag på tredjeinstansbevilling i sagen.

I april 1999 indgav Kirsten Chestnut en anmodning om genoptagelse af fogedrettens og Vestre Landsrets afgørelser om tilbagegivelse af sønnen Christian, idet hun gjorde gældende, at der var begået sagsbehandlings- fejl. Ved kendelse af 25. maj 1999 afviste fogedretten imidlertid begæ- ringen om genoptagelse, og denne kendelse blev stadfæstet af Vestre Landsret den 13. oktober 1999.

Fogedretten i Aalborg har igen ved kendelse af 18. december 2006 afvist at genoptage sagen om tilbagegivelse af sønnen Christian til faderen. Fo- gedretten har i den forbindelse bl.a. anført, at de amerikanske kendelser (på engelsk ”orders”), som Kirsten Chesnut nu anfægter, alle var frem- lagt under den oprindelige fogedsag og blev lagt til grund som gyldige retsafgørelser af såvel fogedretten som Vestre Landsret. Retten har i for- længelse heraf anført, at det ved den gennemførte bevisførelse ikke er blevet godtgjort, at det retsgrundlag, som forelå under behandlingen af den oprindelige tilbagegivelsessag, var mangelfuldt eller misvisende.

Fogedrettens kendelse af 18. december 2006 blev stadfæstet af Vestre Landsret ved kendelse af 23. maj 2007.

Som bekendt kan jeg som justitsminister ikke gribe ind i eller ændre af- gårelser truffet af domstole, herunder afgørelser truffet af udenlandske

domstole, ligesom jeg af principielle grunde ikke udtaler mig om sager, der er eller har været under behandling ved domstolene. Jeg kan således af principielle grunde ikke foranstalte undersøgelser af hverken fogedretens, Vestre Landsrets eller amerikanske domstoles afgørelser.

Jeg finder på denne baggrund ikke, at der er grundlag for at holde et møde med Folketingets partier med henblik på iværksættelse af en undersøgelse af det retsgrundlag, som domstolenes afgørelser i sagen hviler på.

3. Herudover kan jeg oplyse, at Justitsministeriet ikke er i besiddelse af oplysninger om, hvorvidt der i den amerikanske stat Louisiana er tiltrådt ”en ny dommer, som vil kunne se på sagen med nye øjne”.